

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Pojďme se podívat na to, co se děje a co se chystá. Asi nejzásadnější zprávou uplynulého týdne je, že zvýšení věkové hranice pro odchod do důchodu na 68 let v rámci chystané důchodové reformy nabývá čím dál reálnějších obrysů. Po Marianu Jurečkovi jej připustila i Markéta Pekarová Adamová. Ještě v listopadu o celé věci tvrdil Petr Fiala v rozhovoru pro Blesk, že je to vyloučené. Citovala ho celá řada médií. Co myslíte, lhal, teda

pardon dezinformoval, nebo jako premiér nevěděl, co jeho vláda chystá? Obojí je při představě, že se jedná o premiéra země, strašné. A tak zatímco Francouzi stávkují kvůli posunu hranice pro odchod do důchodu na 64 let, na naše občany se opět chystá něco, co nemá nikde jinde v Evropě obdoby.

Po několika měsících vyjednávání bude tento týden konečně zvoleno nové vedení Prahy. Ten, kdo by čekal, že poté, co hnutí STAN zapřičinilo v uplynulém volebním období obrovskou korupční kauzu v hlavním městě, už nebude možné, aby se na vedení města znovu podílelo, je na omylu. Nová koalice totiž vzniká na vládním půdorysu SPOLU, Pirátů a právě STANu. Kauzu radního Hlubučka, který skrze kontakty se zlínským podnikatelem Redlem ovlivňoval veřejné zakázky na Dopravním podniku hlavního města Prahy, asi není třeba připomínat. Policie v rámci akce Dozimetr v červnu provedla hromadný zátah na pražském magistrátu, v centrále Dopravního podniku a na dalších desítkách míst a pro účast na kauze zatkla hned jedenáct osob. Celá situace se tehdy dotkla i celorepublikového vedení STANu a o své místo přišel mimo jiné i ministr školství Gazdík. Mimochodem ten chytl také pěkného „fleka“, když mimo výkonu mandátu poslance se základním platem více než 100 tis. Kč měsíčně bude ještě ředitelovat jednomu gymnáziu. Nedivím se, že se to studentům nelíbí.

Od celé kauzy neuběhl ještě ani rok a STAN se znovu vrací do vedení hlavního města. Nic přitom nenasvědčuje, že by u Starostů došlo k jakékoliv reflexi, nebo změně starých pořádků. Naopak – na povrch vyplouvají další a další kauzy vypovídající o poměrech ve STANu. Na účtu hnutí totiž krátce po loňských komunálních volbách přistálo půl milionu od firmy podnikatele Zdeňka Hořánka. Právě Hořánek se o dva a půl měsíce později stal v uzavřeném výběrovém řízení předsedou představenstva městské společnosti SNEO, patřící Městské části Praha 6, kde je STAN v koalici. SNEO má mimo jiné na starost správu městského majetku a obrat přes 100 milionů korun. Podle všeho tedy STAN zvládl vyměnit obličej, ale klientelismus v jeho podání poběží vesele dál. Přitom končící primátor Hřib, se ke STANu po kauze Hlubuček vyjadřoval ve stylu, že STAN je ukázkovým případem korupční strany, pro křeslo náměstka mu další čtyři roky vizitka Starostů zjevně vadit nebude.

Když jsem v uplynulém týdnu narazila na zprávu, že si ukrajinští politici nakoupili luxusní auta za desítky milionů, myslela jsem si, že se mi to snad jen zdá. Zatímco Fialova vláda z nás nadále dělá jednoho z nejtěštějších dárců vojenského vybavení Ukrajině, a to navzdory tomu, že s touto pomocí podle aktuálních výzkumů více než polovina lidí u nás nesouhlasí, ukrajinští poslanci, namísto toho, aby šli příkladem, pořizovali v loňském roce luxusní vozy. Ukrajinský investigativní portál bihus.info přinesl informace o tom, že od 24. února loňského roku si ukrajinští poslanci pořídili auta v celkové hodnotě téměř 30 milionů korun, přičemž řada z nich tyto vozy přihlásila na své příbuzné. Opravdu krásné gesto, když druhým dechem žádáte celý svět o solidaritu. A tak zatímco se u nás na Ukrajinu pořádají sbírky, tamní poslanci si pořizují mercedesy a BMW, a to vše během probíhajícího vyšetřování místním protikorupčním úřadem. Tolik asi k tomu, že realita Ukrajiny skutečně není černobílá. V rozhazování v těžkých dobách si ukrajinští poslanci navíc nic nezadají s českými ministry. Server irozhlas.cz v uplynulém týdnu zveřejnil výši odměn ministerských náměstků a ředitelů odborů, přičemž takový Vít Rakušan odměnil hned tři své podřízené až půlmilionovými částkami. Ještě vyšší odměny se pak udělovaly nepřekvapivě na ministerstvu obrany. Průměrně se odměny ministerských náměstků meziročně zvýšily o čtyřicet tisíc korun. Opět skvělé gesto v situaci, kdy je chudobou v Česku ohrožena téměř třetina domácností. Tak hlavně, že si zvládají naše peníze rozdělovat alespoň vládní papaláši. Mimochodem – pro všechny vládní cenzory, co Bez obalu pravidelně analyzují – obrat, že „*situace na Ukrajině není černobílá*“, jsem si vypůjčila od nově zvoleného prezidenta Petra Pavla. V minulém díle jsem přinesla jeho slova z loňského roku, dneska půjdeme dále a podíváme se, co prohlašoval Petr Pavel v rozhovoru pro Aktuálně.cz v březnu 2015. Jsou to moc zajímavá tvrzení: „*V situaci, kdy na Ukrajině zuřily těžké a krvavé boje, by však jakákoliv zbrojní dodávka ještě zvýšila intenzitu této války.*“ A o kousek dál v téže rozhovoru pokračuje: „*Víte... binární vidění světa, to se hodí leda pro počítačové hry. Ani situace na východní Ukrajině není černobílá. Takže představovat Ukrajinu jen jako bílou a Rusko naopak jen jako černé vede spíše k utvrzování obou stran v krajních pozicích.*“ Myslím, že pan generál Petr Pavel by s těmito postoji klidně mohl podepsat iniciativu Mír a spravedlnost. Ale ještě jedno přiznání – možná nevědomky – Petr Pavel ve zmiňovaném interview učinil, když prohlásil: „*Třeba poučení z Libye je pro NATO zásadní. Odstranit vládu, která nevyhovuje našim představám, měřítkům či kritériím, a nahradit ji nevládou – to není vskutku žádným řešením.*“ Ano, slyšeli jste správně. Když bude NATO pod kuratelou Spojených států přistě odstraňovat vládu, která nevyhovuje jejich představám, bude muset mít i plán B.

A poslední poznámka k tomuto tématu, když už jsem zmínila ty vládní cenzory. Dostalo se ke mně jakési prapodivné video, kde europoslanec za SPD Ivan David říká, že jsem měla hlasovat pro směrnici o cenzuře. Evidentně to, o čem se hlasovalo ani nečetl. Či spíše si realitu účelově poupravil. Na vysvětlenou: v návrhu nařízení na politické reklamy, o kterém on mluví, o žádnou cenzuru nejde. Má přinést transparentnost, s níž – pro mě nikoliv překvapivě – mají problém poslanci ODS, ANO a právě SPD. Díky směrnici bude třeba doložit, kdo za reklamou stojí a hlavně, kdo jí platí a kolik na to dává. Že to mohou být některé politické neziskovky, které jsou sponzorovány velmocemi, to by mělo být každému jasné. Člověk nemusí být šachista, aby v této věci viděl dva tahy dopředu. Hlasovat tak, jak jsem hlasovala, znamená nedovolit, aby se to dělo. Transparentnost komplikuje kupříkladu USA, aby skrze financování politické kampaně či jinak prosazovaly svoje zájmy tam, kde to nemohou dělat natvrdo. Já chápu, že SPD po svém prapodivném chování během prezidentských voleb, které

strany vůči pětidemolici zakrylo, ale tato strana by si měla najít pro své útoky někoho jiného, kdo si to opravdu zaslouží.

Závěrem tuzemských zpráv ještě náhled do reality hnutí ANO. Je jen pár dní po konci prezidentské kampaně. V ní se předseda hnutí Andrej Babiš mimochodem stylizoval do role mírotvůrce, což jsem rozhodně ocenila. Ukázalo se ale, že celé hnutí ANO je trochu jinde. A to nemluvím jen o panu Macurovi a Vondrákovi. S otevřenými ústy jsem sledovala na České televizi poslance hnutí ANO 2011 Pavla Růžičku, který mj. podpořil další dodávky zbraní na Ukrajinu. Kde jsou Babišova slova o tom, že nechce válku, ale chce mír? Nebo jsem snad slova o dalších dodávkách tanků na Ukrajinu v prezidentské kampani Andreje Babiše přeslechla? Že by šlo pouze o prázdnej fráze a snahu zalíbit se, když nyní poslanec hnutí ANO jednoznačně vyslovuje pro podporu dodávek vojenské techniky na Ukrajinu?

Stejně jako pro mě bylo překvapivé stanovisko poslance hnutí ANO, pro česká média byl naprostým šokem fakt, že už i slavný americký novinář prohlásil, že Nord Stream 1 a 2 si Američané vyhodili do povětří sami. Já jsem Vás přitom už na podzim loňského roku seznámila se spekulacemi švédských a dánských bezpečnostních služeb, že podmořské plynovody Nord Stream 1 a 2 nesabotovalo Rusko, ale západní země. Nyní slavný americký novinář Seymour Hersh, nositel Pulitzerovy i Orwellovy ceny, který v roce 1969 odhalil americký masakr ve vietnamském My Lai, později zveřejnil detaily z Nixonova Watergate skandálu, nebo tajné bombardování Kambodži či mučení iráckých vězňů, zveřejnil v rozsáhlém, téměř dvacetistránkovém článku, detaily, jak k sabotáži plynovodu došlo. Podle Hershe bylo vše naplánováno v centru amerického námořnictva v Panama City, kde jsou trénováni potápěči v hloubkových vodách. Podle Hershe se pod vedením prezidenta Bidena o této sabotáži diskutovalo více než 9 měsíců. Utajení měl na starosti Bidenův tým: bezpečnostní poradce Sullivan, ministr zahraničí Blinken a státní tajemnice Nulandová.

Mnozí Němci uvítali Nord Stream 1 jako způsob, jak využít levného ruského plynu pro podporu jejich západoevropského trhu a ke snížení závislosti na USA. Nord Stream 2, jehož konstrukce byla dokončena v září 2021, by množstvím levného plynu ještě zdvojnásobil a pokrýl by více než 50 % spolkové roční spotřeby.

V pondělí 7. února 2022 se Biden sešel v Bílém domě s německým kancléřem Olafem Scholzem. Na následné tiskovce Biden prohlásil, že „*Pokud dojde k ruské invazi, tak žádný Nord Stream 2 nebude. My ho ukončíme.*“ Biden tehdy evidentně prozradil něco, co neměl. A přeče se jim to nějak podařilo...

Američané při realizaci požádali o pomoc Norsko a norské námořnictvo našlo vhodné místo pro sabotáž. Šlo o mělkou vodu Baltského moře, kde potrubí obou plynovodů vede asi kilometr od sebe v hloubce 80 metrů. Norové rovněž navrhli, aby se operace uskutečnila v průběhu vojenského cvičení BALTOPS, které pravidelně organizuje americká šestá flotila v rámci cvičení NATO. V červnu 2022 toto cvičení posloužilo jako skvělá zástěrka pro nastražení výbušnin. Hersh připomíná, že úspěšná sabotáž ruského plynovodu umožnila Norsku prodávat velké množství jejich vlastního plynu do Evropy. A rovněž do sebe zapadá i fakt, že generální tajemník NATO je „*fanatický antikomunista*“ Jens Stoltenberg, je bývalý norský premiér. Krátce na to, když potrubí skutečně explodovalo, americký ministr zahraničí Blinken tuto událost uvítal slovy: „*Je to obrovská příležitost, jak jednou provždy odstranit závislost na ruské energii...*“

Bard skutečné české levice by se 15. února dožil sedmdesátky

Ve středu 15. února by byl mohl oslavit 70. narozeniny jeden z novodobých českých myslitelů, **politik, filozof a historik Miloslav Ransdorf**. Jedněmi vysoce uznávaný, druhými zatracovaný pro své neortodoxní postoje a názory, které se holt po listopadu nenosí, dalšími pak využívány i zneužívanými. V každém případě nepřehlédnutelný. Byl výjimečně vzdělaný a určitě měl v tomto směru co dávat. A také dával...

Miloslav Ransdorf se narodil 15. února 1953 v Rakovníku. V roce 1977 absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor historie a filosofie. Titul PhDr. získal roku 1978 (dizertace – Politické teorie rané renesance a reformace), titul CSc. v roce 1982 (dizertace – Husitská ideologie a vznik raně buržoasního myšlení). V letech 1984 až 1992 pracoval v Prognostickém ústavu ČSAV. Byl jazykově až neuvěřitelně zdatný. Podle svých slov ovládal na různé úrovni angličtinu, němčinu, nizozemštinu, francouzštinu, italštinu, španělštinu, portugalštinu, ruštinu, polštinu, srbochorvatštinu, bulharštinu, maďarštinu, finštinu a některé další jazyky, přičemž státní jazykové zkoušky měl z němčiny a ruštiny. Za svůj koníček pak označoval čtení ve staré řečtině a hebrejštině. Jako vědec neustále rozvíjel a zdokonaloval své vědomosti. Dokázal přečíst obrovské množství knih. Získal doslova encyklopedické znalosti. Na základě jeho obsáhlé knihovny byla založena Knihovna Miloslava Ransdorfa, která vznikla v prosinci 2017 a nachází se v Chodové Plané u Mariánských Lázní. Obsahuje 67 000 svazků, které vlastnil a přečetl. Jde o odbornou literaturu z nejrůznějších společenských vědních oborů. Jsou zde zastoupeny tituly v 15 jazycích.

A samozřejmě také sám psal. Připomeňme knihy Kapitoly z geneze husitské ideologie (1986, 1987) Zdeněk Nejedlý (1988), Z myšlenkového světa reformace (1989) The Roots of American Political Culture (s V. Dvořákovou; 1989), Anatomie parlamentu I–III (1992), Staré struktury a lustrace v novodobých dějinách (s V. Dvořákovou a J. Kuncem; 1992), Mistr Jan Hus (1993), Muž velké touhy. Komenský proti proudu dějin (1995), Nové čtení Marxe, I. díl (1996), II. díl (2012), Hledali spravedlivější svět. Díl 1. Od Luthera po Jeffersona (1996), Muž svědomí: Ernesto »Che« Guevara (2000), ...není všem dnům konec (2006), Svět zleva (se Stanislavem Sujou; 2007), 2. vydání pod názvem Svět zleva: Nový pohled na současný svět (2008)

Angažovanosti jeho tvorby odpovídala i jeho aktivní účast v životě společnosti, v politice. Po listopadu byl členem Demokratického fóra komunistů, reformní skupiny v KSČ, která prosazovala změny ve fungování a programu komunistické strany. Po

volbách roku 1990 zasedal za KSČ (později KSČS) v české části Sněmovny národů Federálního shromáždění ČSFR. Poslanecký mandát obhájil ve volbách roku 1992 za KSČM, respektive koalici Levý blok. Ve Federálním shromáždění setrval do zániku Československa v prosinci 1992. Do Poslanecké sněmovny PČR byl zvolen ve volbách v roce 1996 a poslanecký mandát obhájil i ve volbách roku 1998 a 2002 (vždy za KSČM). Od roku 2004 pak vykonával mandát poslance Evropského parlamentu. Řadu let také pracoval ve vedení KSČM, mimo jiné i jako místopředseda. Byl skutečnou osobností. A tak byl samozřejmě nebezpečný pro hlupáky. Co v souvislosti s ním nejvíc propírala tuzemská mainstreamová média? Ne, nebyly to Ransdorfovy publikace a podnětné myšlenky. V centru pozornosti byly především jeho autonehody, takzvanými investigativci vyčiňaný snímek »spaní« v europarlamentě, údajné finanční podvody, přičemž se nikdy neprokázala jeho vina, a dluhy.

Vzpomínám, když jsme spolu jeli do Štrasburku na jednání odborářů v Evropském parlamentu kvůli dalšímu omezování zaměstnaneckých práv. Tehdy už těch útoků na něj bylo moc, odráželo se to i na jeho zdravotním stavu. Když jsme o tom mluvili, najednou mi řekl: »Ivane, ta myšlenka ale za to stojí«. Nemusel nic dodávat, oba jsme věděli, co tím myslí, že jde o jím často zdůrazňovanou důstojnost člověka, skutečnou emancipaci člověka, a s tím související sociální spravedlnost. Měl tehdy i slzy v očích. Připomínám si to často, když dnes pozoruji kulturní úpadek české společnosti a myšlenkovou vyprázdněnost současné české levice. Avšak...není všem dnům konec – ta myšlenka za to totiž opravdu stojí. Faktem je, že pro jeho důvěřivost se ho snažila spousta podnikavců zneužít a mnohým se to také dařilo. A tak, když skutečně pomohl mnoha lidem, sám nakonec zůstal bez prostředků a s dluhy. Posledním hřebíčkem do rakve bylo neopodstatněné zadržení Miloslava Ransdorfa v curyšské bance Zürcher Kantonalbank švýcarskou policií, drsné jednání s již hodně nemocným člověkem a následný hon uspořádaný hyenami z mainstreamových médií udělaly své. Brzy poté, 22. ledna 2016 byl převezen do pražského IKEMu, kde ještě téhož dne na mozkovou příhodu umírá. Bylo mu teprve 62 let. Jeho odkaz tu ale zůstává s námi a je jenom na nás, jak s ním naložíme.

Ivan Cinka

Pietní akt v Petrovicích

Ve středu 15.2. se na hřbitově v Petrovicích u hrobu rodiny Ransdorfových sešli přátelé Miloslava Ransdorfa. Promluvil zde Josef Skála a připomněl nám, jak velký to byl člověk, soudruh, komunist, a že by určitě měl co říct nejen nám, starším, ale hlavně té mladší generaci. Z okresu Kladno se tohoto pietního aktu zúčastnilo třináct soudruhů a soudružek. Za OV KSČM položili kytici ss. Nyš, Krčálová a Nyšová.

Foto: Jiří Kústka, Text:LN

Váša Suk - Václav Suk – významný houslista, dirigent a skladatel, žijící v Rusku

V mládí jsem často chodil dolů po hlavní třídě v Kladně a dole před náměstím pod pamětní deskou Váši Suka. Přiznávám, že mne vždy nejvíc zaujalo to křestní jméno. Počátkem 90. let deska zmizela, protože dům se opravoval. Desku po několika letech vrátili, ale na jiné méně důstojné místo. Teď je na boku domu č.90, kde nyní sídlí Grand optika. A já až později jsem se začal zajímat o onoho hudebního skladatele, jak bylo uvedeno na desce. Tak jsem se dozvěděl řadu zajímavých věcí.

Váša se **narodil 16. listopadu 1861** do muzikantské rodiny. Potomek rodiny milovníků hudby, kterými byli: dědeček Jan, učitel v Třebusicích, otec Jan, který ač živností řezník, byl výborným houslistou i další houslista strýc Josef. Váša po nich zdědil talent, což rodiče poznali a proto mu umožnili studovat hru na housle na pražské konzervatoři. Zároveň soukromně studoval skladbu u Zdeňka Fibicha.

Po absolvování konzervatoře odešel do Polska, do Varšavy, kde působil jako houslista. Následně odcestoval do Ruska, kde se stal koncertním mistrem charkovské opery, ale věnoval se i dirigování. Od roku 1882 se stal houslistou Velkého divadla v Moskvě. Roku 1885 přijal nabídku stát se dirigentem opery v Charkově. V následujících letech vystřídal řadu scén operních společností a symfonických orchestrů. Působil v Kyjevě, Oděse, Petrohradě, Kazani i Saratově.

Když se oženil, požádal o změnu občanství. Stal se tak Rusem Vjačeslavem Ivanovičem Sukem.

V roce 1906 byl jmenován dirigentem Velkého divadla v Moskvě, kde setrval až do své smrti. Kromě toho se v roce 1924 stal šéfem Operního studia Konstantina Sergejeviče Stanislavského a řídil letní koncerty v ruských lázních.

Ve Velkém divadle se dočkal zaslouženého uznání. V roce 1922 byl jmenován Zasloužilým umělcem republiky a 1925 Národním umělcem SSSR. Spolupracoval s Moskevskou filharmonií, byl jmenován profesorem konzervatoře a stal se ve svém oboru uznávanou autoritou.

Od jeho úmrtí uplynulo letos 90 let. **Zemřel 12.ledna 1933.** Na jeho poslední cestě na hřbitov se s ním přišly rozloučit desítky tisíc lidí. Na jeho počest byl ve Velkém divadle zřízen zvláštní foyér, nesoucí jeho jméno. A již v květnu toho roku v Kladně, na jeho rodném domě č.90, mu byla odhalena **pamětní deska.**

Václav Suk udržoval po celý život trvalé kontakty s rodným Kladnem, kde žili rodiče a měl řadu přátel. Prakticky se pravidelně za letních prázdnin vracel do Čech.

Váša Suk byl autorem opery Lesů pán, která byla uvedena v Národním divadle av Praze 5.dubne 1903, za jeho řízení. Složil řadu klavírních a orchestrálních skladeb, písní a sonetů. **Dnes již pozapomenutý kladenský rodák šířil slávu českého hudebního umění ve světě.**

J.Kústka

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

E-mail:ov.kladno@kscm.cz. WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Pamětní deska Ludviky Smrčkové

Ve čtvrtek 16. února byla odhalena pamětní deska naší významné rodačky – Ludvika Smrčkové, umělecké sklářce. Deska je umístěna na jejím rodném domě, přímo proti kladenskému nádraží. Při odhalení desky promluvila Mgr. G.Havlůjová, pečující o kladenské spolky, která ocenila, že se toto podařilo uskutečnit. S hlavním projevem vystoupila PhDr. Irena Veverková, kladenská historička. Mimo jiné řekla, že L.Smrčková ráda zobrazovala květiny a také vytvořila tzv.Lidickou růži. Její otevřený obrys zdobí i tuto pamětní desku.

Odhalení se zúčastnili i četní členové rodiny Smrčkových. Nás potěšila děvčata z Gymnázia Kladno, v bílých šatečkách, která u deska dělala stafáž, je hezké, když se mladí zajímají o historii.

Výstava děl Ludviky Smrčkové bude pro veřejnost otevřena v Galerii Cyrila Boudy v Kladně (proti Dělnickému domu).

EV, foto Kústka

KLADNO A ZPĚV

Jde to vůbec dohromady? Chtěl bych přesvědčit, že jde. Kladensko ovšem nemá zdaleka takovou lidovou tradici jako třeba Moravské Slovácko. Zdaří a jak se zpívalo za pánů Kladenských a Žďárských nemám tušení, za dob poddanství Břevnovskému klášteru se zcela jistě zpívalo aspoň v kostele. To se z vesnice stal městy, s érou uhlí pak vyrostlo město, (v roce 1911 dokonce královské horní.) Nastala doba průmyslové revoluce a současně doba českého národního obrození. A ta se týkala i našeho města. Jednou z forem národního uvědomění byl zpěv. Nejlépe pak formou společnou, sdružováním stejně smýšlejících lidí do spolků. Prvá taková zpráva je z roku 1862, definitivní podobu dostal BUDISLAV v roce 1864. Vznikl spolek divadelních ochotníků. Kromě divadelního amatérského souboru sdružoval i spolek zpěvácký a čtenářský. Hrál a zpívalo se především v hostincích – U Rohanů, U města Kladna nebo v Bílém Beránku. Vedly se přesné záznamy o vystoupeních, vše je zaznamenáno a uloženo v kladenském archivu. (Definitivní zánik spolku Budislav se datuje až rokem 1934).

V roce 1877 spolek nastudoval dokonce operu, parodický příběh „krále všech Baštonů“. „Kvas krále Vondry XXVI“ je opera o 3 dějstvích, kterou napsal na vlastní libreto český skladatel Josef Illner, prý ji ocenil i sám mistr Janáček. Provedlo ji na 280 členů spolku, vše vlastními silami.

V průběhu let docházelo ke slučování – s Besedou kladenskou, později s Dělnickou besedou. A to už jsme v roce 1912, v roce založení našeho divadla. Současně také v roce nově založeného smíšeného pěveckého spolku SMETANA. Ten vznikl doplněním pěvecké sekce Budislava zpěváky už tehdy působící Kladenské filharmonii. Sbor zpívá v různých uskupeních a přeměnách na Kladně dodnes. O tom si postupně povíme. V archivu kladenského muzea je uložena zakládající listina sboru. Kladenský hejtman tam květnatě stanovuje práva i povinnosti. Povoluje se třeba pořádat průvody po městě, bubnovat je možno, v čele průvodu však nesmí být nesena vlajka. Prvým sbormistrem byl pan Otto Šimák. O jeho osobnosti se mi nepodařilo nic bližšího zjistit. Důležitou součástí každého pěveckého sboru je předseda. Prvým byl pan Karel Balej.

Nově vzniklý damatický soubor divadla neměl vlastní pěvecký sbor, využíval plně mladý pěvecký spolek. Hned v prvním roce byla uvedena překrásná opera Viléma Blodka „V studni“. Řadu sólových partů Janka, čarodějnice Veruny i dalších postav museli zpívat lidé výborně hlasově fundovaní. Stejně tak sbor dívek či závěrečný nádherný chorál „Zapálíme si po horách hranice svatojánské ...jak druhy naši předkové činili, takž i číňme my“ - musel dát hodně práce i nacvičování. Brzy přišla prvá světová válka, ta prakticky zastavila činnost sboru. Ale hned po jejím skončení se činnost sboru rozvinula na plné obrátky. Sbor vystupoval v Kladně, v jeho okolí i v Praze. Dokonce měl vystoupení v rozhlase. Vedl čilý společenský život, pořádal velké rodinné výlety do okolí města, večírky. Stal se důležitou součástí kladenského kulturního života. Prvá republika byla, řekl bych, zlatou érou sboru Smetana. Mnoho památek je uloženo v archivu sboru, který se ale v posledních letech mnohokrát stěhoval, řada cenných informací byla ztracena, zničena. V roce 1920 se stal sbormistrem pan Cyril Novotný, jeho éra trvala až do roku 1943. To už byla druhá světová válka – ta také pořádně narušila činnost sboru, Ten však přesto žil, přetrvával až do osvobození vlasti. O dalším vývoji si povíme příště.

Pavel Hruban

Okresní rada Klubu Českého Pohraničí

POZVÁNKA

na **Okresní sněm Klubu Českého Pohraničí** Kladno a příslušníků OSH **dne 7. března 2023 v 15.00 hodin** v restauraci **Pod Červeným bukem, Na Vyhaslém 821, Kladno Ostrovec**
Autobusové spojení MHD č. 603: zastávka Ostrovec

OV KSČM, LKŽ a Diaklub Kladno
zvou nejen ženy na oslavu

Mezinárodního dne žen 2023

do sálu Baráček domu v Kročehlavech
pátek 10. března od 14 do 17 hod.